

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 176

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 23 februarie 2006

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 58 din 2 februarie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale	1-3	Decizia nr. 72 din 2 februarie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somăției de plată.....	9-10
Decizia nr. 61 din 2 februarie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat.....	3-4	Decizia nr. 94 din 7 februarie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385 ¹ alin. 1 lit. e) din Codul de procedură penală.....	11-12
Decizia nr. 62 din 2 februarie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. 6 și art. 11 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului.....	4-5	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 68 din 2 februarie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (1 ¹) și (1 ²) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 privind unele măsuri pentru monitorizarea postprivatizare a contractelor de vânzare-cumpărare de acțiuni deținute de stat la societățile comerciale	6-7	75/248. — Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale și al ministrului finanțelor publice privind acordarea de prime la exportul de vinuri...	12-14
Decizia nr. 70 din 2 februarie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 133 alin. (3) și art. 137 alin. (1) din Codul de procedură fiscală și ale art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă.....	7-9	94/1.201. — Ordin al ministrului sănătății și al ministrului administrației și internelor privind modificarea art. 7 din anexa la Ordinul ministrului sănătății și familiei și al ministrului administrației publice nr. 449/410/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice privind acordarea gratuită de lapte praf pentru copiii cu vârste cuprinse între 0-12 luni care nu beneficiază de lapte matern ...	15
		ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE	
		38. — Ordin pentru aprobarea Normelor metodologice privind exercitarea auditului public intern în cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și al caselor de asigurări de sănătate.....	15-16
		★	
		Rectificări.....	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 58

din 2 februarie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale

Ion Predescu	— președinte	Acsinte Gaspar	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător	Petre Ninosu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător	Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător	Antonia Constantin	— procuror
Kozsokár Gábor	— judecător	Mădălina Ștefania Diaconu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de S.I.F. Transilvania — S.A. din Brașov în Dosarul nr. 326/COM/2005 al Curții de Apel Constanța — Secția comercială, maritimă și fluvială și pentru cauze de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, prin consilier juridic Genoveva Aioanei, și partea Societatea Comercială „Fruvimed” — S.A. Medgidia, prin avocat Alexandra Stamate.

Autorul excepției solicită admiterea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 alin. (3) din Legea nr. 31/1990, arătând că acestea contravin prevederilor constituționale ale art. 21 și 129, precum și ale art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, consideră că textul face o discriminare între acționarii unei societăți comerciale, deoarece numai unii dintre aceștia — respectiv cei care au votat pentru hotărârea adunării generale a acționarilor — vor putea ataca ordonanța președințială prin care s-a dispus suspendarea executării unei astfel de hotărâri, în vreme ce ceilalți acționari, în situația în care instanța ar respinge cererea de suspendare a executării acestei hotărâri, nu vor avea cale de atac împotriva hotărârii de respingere, aceasta nefiind prevăzută în Legea nr. 31/1990.

Partea Societatea Comercială „Fruvimed” — S.A. Medgidia solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ridicate, arătând că reglementarea căilor de atac reprezintă, în conformitate cu dispozițiile constituționale, atributul exclusiv al legiuitorului, care poate stabili proceduri diferite în considerarea unor situații deosebite.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ridicate, arătând că prevederile textului criticat se completează cu cele ale art. 299 din Codul de procedură civilă, astfel încât este asigurată în acest mod egalitatea procesuală a părților.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 12 mai 2005, pronunțată în Dosarul nr. 326/COM/2005, **Curtea de Apel Constanța — Secția comercială, maritimă și fluvială și pentru cauze de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale.** Excepția a fost ridicată de către S.I.F. Transilvania — S.A. din Brașov cu prilejul soluționării unei recurs comercial.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 133 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 contravin prevederilor constituționale ale art. 21 și 129. În argumentarea acestei critici se arată că textul legal introduce o discriminare între acționarii unei societăți comerciale, deoarece numai unii dintre aceștia vor putea ataca ordonanța președințială prin care s-a dispus suspendarea executării unei hotărâri a adunării generale, în vreme ce, în situația în care instanța ar respinge suspendarea executării acestei hotărâri, ceilalți acționari nu vor avea cale de atac împotriva hotărârii de respingere, aceasta nefiind prevăzută în Legea nr. 31/1990.

Curtea de Apel Constanța — Secția comercială, maritimă și fluvială și pentru cauze de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată

președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate.

Avocatul Poporului arată că textul de lege criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 133 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, dispoziții potrivit cărora: *„Împotriva ordonanței de suspendare se poate face recurs în termen de 5 zile de la pronunțare.”*

În susținerea neconstituționalității acestui text de lege autorul excepției invocă încălcarea prevederilor art. 21 și 129 din Constituție, referitoare la accesul liber la justiție și, respectiv, la folosirea căilor de atac.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, pentru următoarele considerente:

Art. 132 din Legea nr. 31/1990 reglementează adunările generale ale acționarilor și hotărârile luate de acestea. Astfel, hotărârile adoptate în limitele legii sau actului constitutiv sunt obligatorii chiar pentru acționarii care nu au luat parte la adunare sau au votat împotriva. Acești acționari au însă posibilitatea de a ataca în justiție respectivele hotărâri și de a cere, în paralel, suspendarea executării hotărârii atacate, pe calea ordonanței președințiale. În situația în care instanța consideră întemeiată cererea de suspendare a executării și o admite, acționarii nemulțumiți vor putea formula recurs împotriva ordonanței președințiale, în conformitate cu dispozițiile art. 133 alin. (3) din lege.

În situația inversă, când instanța consideră neîntemeiată cererea de suspendare a executării și o respinge, acționarii care au votat împotriva în adunarea generală sau care au lipsit de la aceasta vor putea ataca, la rândul lor, hotărârea de respingere a suspendării executării, în condițiile dreptului comun, reprezentat de art. 299 din Codul de procedură civilă. În acest mod este asigurată egalitatea procesuală a părților, indiferent de soluția pronunțată prin hotărârea atacată, și este acordat deopotrivă liber acces la justiție părților în litigiu, inclusiv în căile de atac.

Așa fiind, sunt neîntemeiate criticile de neconstituționalitate ale autorului excepției referitoare la art. 133 alin. (3) din Legea nr. 31/1990, deoarece acest text legal, completat cu prevederile Codului de procedură civilă, nu încalcă în nici un mod dispozițiile art. 21 și 129 din Constituție.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de S.I.F. Transilvania — S.A. din Brașov în Dosarul nr. 326/COM/2005 al Curții de Apel Constanța — Secția comercială, maritimă și fluvială și pentru cauze de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 februarie 2006.

PRESEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Mădălina Ștefania Diaconu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 61

din 2 februarie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (1) și (2)
din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mădălina Ștefania Diaconu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Carmen Elena Comănescu în Dosarul nr. 2.950/2005 al Tribunalului Iași.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 1 iunie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 2.950/2005, **Tribunalul Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, cu modificările ulterioare.** Excepția a fost ridicată de către Carmen Elena Comănescu cu prilejul soluționării unui recurs civil.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textele legale criticate încalcă principiul separației și echilibrului puterilor în stat, prevăzut de art. 1 alin. (4) din Constituție, deoarece dispun încetarea efectelor unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, prin care se înființaseră, anterior modificării

Legii nr. 51/1995, mai multe asociații de consultanță și reprezentare juridică.

Tribunalul Iași apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului arată că textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 82 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 6 martie 2001, cu modificările aduse prin Legea nr. 255/2004 privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 559 din 23 iunie 2004. Textele de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 82 alin. (1) și (2): „(1) La data intrării în vigoare a prezentei legi persoanele fizice sau juridice care au fost autorizate în baza altor acte normative ori au fost încuviințate prin hotărâri judecătorești să desfășoare activități de consultanță, reprezentare sau asistență juridică, în orice domenii, își încetează de drept activitatea. Continuarea unor asemenea activități constituie infracțiune și se pedepsește potrivit legii penale.

(2) De asemenea, la data intrării în vigoare a prezentei legi încetează de drept efectele oricărui act normativ, administrativ sau jurisdicțional prin care au fost recunoscute ori încuviințate activități de consultanță, reprezentare și asistență juridică contrare dispozițiilor prezentei legi.“

În susținerea neconstituționalității acestor texte de lege autorul excepției invocă încălcarea prevederilor art. 1 alin. (4) din Constituție, referitor la principiul separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textele legale criticate, raportate la aceleași prevederi din Legea fundamentală, au mai făcut obiect al

controlului de constituționalitate, iar prin Decizia nr. 260 din 12 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 548 din 28 iunie 2005, și Decizia nr. 88 din 10 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 23 februarie 2005, Curtea Constituțională a respins criticile referitoare la aceste texte de lege.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, argumentarea și soluția reținute în deciziile de mai sus își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

De altfel, în același sens s-a pronunțat și Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Astfel, în cauza *Bota contra României*, 2003, care viza o asociație de consultanță juridică similară, Curtea a decis, cu privire la admisibilitatea cererii, că dizolvarea asociației respective, care funcționa cu încălcarea prevederilor Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, este proporțională cu scopul vizat și că motivele invocate de jurisdicțiile interne se dovedesc pertinente și suficiente. De aceea, Curtea a conchis că ingerința era „necesară într-o societate democratică“.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Carmen Elena Comănescu în Dosarul nr. 2.950/2005 al Tribunalului Iași.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 februarie 2006.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Mădălina Ștefania Diaconu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 62

din 2 februarie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. 6 și art. 11 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mădălina Ștefania Diaconu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. 6 și art. 11 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, excepție ridicată de Anastasia Florina Pughin în

Dosarul nr. 3.885/2004 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal se prezintă părțile Anton Vilhelm și Paul Stănescu, personal, lipsind autorul excepției și celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Partea Anton Vilhelm solicită respingerea excepției ridicate ca neîntemeiată, considerând că invocarea acesteia s-a făcut în scopul tergiversării procesului aflat pe rolul Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

Partea Paul Stănescu arată că este de aceeași părere cu antevorbitorul său.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ridicate ca neîntemeiată, arătând că tratamentul juridic diferențiat instituit de textul de lege criticat, aplicabil chiriașilor care au dobândit sau înstrăinat o locuință proprietate personală în localitatea de domiciliu

după 1 ianuarie 1990, are o motivare obiectivă și rezonabilă și nu reprezintă o încălcare a principiilor constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 29 mai 2005, pronunțată în Dosarul nr. 3.885/2004, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. 6 și art. 11 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului.** Excepția a fost ridicată de către Anastasia Florina Pughin cu prilejul soluționării unui recurs civil.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că art. 9 alin. 6 din Legea nr. 112/1995 este neconstituțională, deoarece sancționează deosebit de aspru chiriașii pentru acte juridice încheiate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 112/1995 și instituie o diferență nejustificată între diferitele categorii de chiriași ai locuințelor trecute în proprietatea statului, prin exceptare de la posibilitatea cumpărării acestor locuințe a chiriașilor care au dobândit sau înstrăinat o locuință proprietate personală în localitatea de domiciliu după 1 ianuarie 1990. De asemenea, art. 11 al aceleiași legi, care prevede sancțiunea nulității absolute a actelor încheiate cu încălcarea art. 9 alin. 6, este o sancțiune excesivă și discriminatorie, fără a se baza pe un criteriu obiectiv și rațional.

Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că textele legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. 6 și art. 11 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, excepție ridicată de Anastasia Florina Pughin în Dosarul nr. 3.885/2004 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 februarie 2006.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 9 alin. 6 și art. 11 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 29 noiembrie 1995, cu modificările ulterioare, dispoziții potrivit cărora:

— Art. 9 alin. 6: „*Fac excepție de la prevederile alin. 1 chiriașii titulari sau membrii familiei lor — soț, soție, copii minori — care au dobândit sau au înstrăinat o locuință proprietate personală după 1 ianuarie 1990, în localitatea de domiciliu.*”

— Art. 11: „*Actele juridice de înstrăinare încheiate cu încălcarea prevederilor art. 9 alin. 6 și ale art. 10 sunt lovite de nulitate absolută.*”

În susținerea neconstituționalității acestor texte de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor art. 16, 20 și 47 din Constituție, referitoare la egalitatea în drepturi, la tratatele internaționale privind drepturile omului, respectiv la nivelul de trai.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textele legale criticate au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală. Astfel, spre exemplu, prin Decizia nr. 262 din 24 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 5 august 2003, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a celor două texte.

Potrivit art. 9 alin. 6 din Legea nr. 112/1995, toți chiriașii care au dobândit sau au înstrăinat o locuință proprietate personală după 1 ianuarie 1990 în localitatea de domiciliu sunt exceptați de la posibilitatea cumpărării apartamentelor ce nu se restituie în natură foștilor proprietari. Deosebirea de tratament între această categorie de chiriași și cei care au dreptul de a cumpăra apartamentele rezultă dintr-o opțiune anterioară a chiriașilor din prima categorie, de natură să ducă la concluzia că aceștia au optat în favoarea unei locațiuni și nu a dobândirii sau păstrării în proprietate a unui imobil. Așadar, tratamentul juridic diferențiat instituit de textul de lege criticat are o motivare obiectivă și rezonabilă și nu reprezintă o încălcare a principiilor constituționale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, argumentarea și soluția reținute în decizia de mai sus își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Mădălina Ștefania Diaconu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 68

din 2 februarie 2006

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (1¹) și (1²)
din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 privind unele măsuri pentru monitorizarea postprivatizare
a contractelor de vânzare-cumpărare de acțiuni deținute de stat la societățile comerciale**

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Irina Loredana Lăpădat	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 din Legea nr. 506/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 25/2002 privind unele măsuri de urmărire a executării obligațiilor asumate prin contractele de privatizare a societăților comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Costion Silvi Impex” — S.R.L. din Galați în Dosarul nr. 315/COM/2005 al Tribunalului Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 mai 2005, pronunțată în Dosarul nr. 315/COM/2005, **Tribunalul Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 din Legea nr. 506/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 25/2002 privind unele măsuri de urmărire a executării obligațiilor asumate prin contractele de privatizare a societăților comerciale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Costion Silvi Impex” — S.R.L. din Galați.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că textul de lege criticat contravine principiului constituțional al neretroactivității legii, deoarece se aplică și unui contract încheiat înainte de intrarea în vigoare a acestor prevederi legale.

Tribunalul Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială, de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textul de lege criticat consacră reguli subsidiare de aplicare a unei norme legale și nu contravine dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că textul de lege criticat nu contravine art. 15 alin. (2) din Constituție, deoarece nu

conține nici o referire la aplicarea acestuia pentru perioada anterioară intrării în vigoare a actului normativ criticat.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit încheierii de sesizare, obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 21 din Legea nr. 506/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 25/2002 privind unele măsuri de urmărire a executării obligațiilor asumate prin contractele de privatizare a societăților comerciale, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 26 iulie 2002.

Se constată însă că acest act normativ cuprinde două articole, numerotate I și II, astfel încât în realitate, din motivarea formulată de către autorul excepției, rezultă că obiectul acesteia îl reprezintă prevederile art. 21 alin. (1¹) și (1²) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 2 februarie 2002.

Ulterior sesizării Curții Constituționale, prin art. I pct. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 635 din 19 iulie 2005, titlul Ordonanței Guvernului nr. 25/2002 a fost modificat astfel: „Ordonanță privind unele măsuri pentru monitorizarea postprivatizare a contractelor de vânzare-cumpărare de acțiuni deținute de stat la societățile comerciale”.

Textul de lege criticat are următorul cuprins: „(1¹) În cazul desființării contractului pe cale convențională sau judiciară, pentru prejudicii cauzate Autorității, cumpărătorul este obligat la plata daunelor-interese constituite din:

a) sumele reprezentând dobânzile și penalitățile datorate pentru ratele scadente și neachitate până la data desființării contractului, precum și penalitățile datorate ca urmare a neîndeplinirii celorlalte obligații contractuale;

b) sumele reprezentând dividendele încasate de cumpărător în perioada de valabilitate a contractului;

c) sumele prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 1.045/2001 privind recuperarea onorariilor de succes plătite consultanților de către Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului în cadrul Programului pentru Ajustarea Sectorului Privat (PSAL).

(1²) Prevederile alin. (1) și (1¹) se aplică și proceselor în curs de judecată având ca obiect desființarea contractului, începute înainte de intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, referitoare la principiul neretroactivității legii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 506/2002, a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale invocate și în prezenta cauză.

Astfel, prin Decizia nr. 294 din 6 iulie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (1¹) și (1²) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 privind unele măsuri pentru monitorizarea postprivatizare a contractelor de vânzare-cumpărare de acțiuni deținute de stat la societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Costion Silvi Impex” — S.R.L. din Galați în Dosarul nr. 315/COM/2005 al Tribunalului Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 februarie 2006.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Lăpădat

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 70 din 2 februarie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 133 alin. (3) și art. 137 alin. (1) din Codul de procedură fiscală și ale art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Serban Viorel Stănoiu	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Irina Loredana Lăpădat	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 132 alin. (3) și art. 136 alin. (1) din Codul de procedură fiscală și ale art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, modificat prin Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Zach & Son” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 6.083/2005 al Tribunalului Iași — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

29 septembrie 2004, Curtea a constatat că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție. Pentru a pronunța această soluție, Curtea a reținut că o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să reglementeze modul de acțiune în perioada ulterioară intrării ei în vigoare.

Soluția și considerentele pronunțate în decizia menționată sunt valabile și în prezenta cauză, deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 septembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 6.083/2005, **Tribunalul Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 132 alin. (3) și art. 136 alin. (1) din Codul de procedură fiscală și ale art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, modificat prin Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Zach & Son” — S.R.L. din Iași.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că prevederile art. 132 alin. (3) și art. 136 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, devenite art. 133 alin. (3) și art. 137 alin. (1), contravin principiului

constituțional al egalității în drepturi, deoarece creează o inegalitate între autoritățile publice locale și contribuabilii persoane juridice, în ceea ce privește modalitatea de constituire a titlurilor executorii. Se mai arată că aceste prevederi legale contravin și art. 21 din Constituție, deoarece exclud controlul instanței de judecată asupra constituirii titlului executoriu în materia executării silită a creanțelor bugetare, fiind încălcate implicit și art. 44 alin. (1) teza întâi și alin. (2) teza întâi, art. 45 și art. 53 din Constituție.

În ceea ce privește art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, autorul excepției susține că această prevedere legală contravine principiilor constituționale ale liberului acces la justiție și egalității în drepturi, deoarece condiționează suspendarea executării silită de plata unei cauțiuni.

Tribunalul Iași — Secția civilă apreciază că prevederile art. 133 alin. (3) și art. 137 alin. (1) din Codul de procedură fiscală nu contravin dispozițiilor constituționale invocate. Se arată că prevederile legale criticate nu restrâng dreptul de acces la justiție, ci, în fapt, condiționează exercitarea acestuia de respectarea procedurii de executare fiscală.

În ceea ce privește art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată opinează că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție, deoarece plata cauțiunii nu constituie o condiție de admisibilitate a contestației la executare, ci exclusiv o condiție de admisibilitate a cererii de suspendare a executării silită.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit încheierii de sesizare, obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 132 alin. (3) și art. 136 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 24 iunie 2004, precum și ale art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, modificat prin Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005.

Ulterior sesizării Curții prin Încheierea din 21 septembrie 2005, Codul de procedură fiscală a fost republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 863 din 26 septembrie 2005 și modificat prin Ordonanța de

urgență a Guvernului nr. 129/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 4 octombrie 2005.

Art. 132 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, devenit, în urma republicării, art. 133 alin. (3), are în prezent următorul conținut: „(3) *Creanțele bugetare care se încasează, se administrează, se contabilizează și se utilizează de instituțiile publice, precum și de Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A., provenite din venituri proprii sau din fondurile alocate de la bugetul de stat, precum și cele rezultate din raporturi juridice contractuale se execută prin organe proprii, acestea fiind abilitate să ducă la îndeplinire măsurile asigurătorii și să efectueze procedura de executare silită, potrivit prevederilor prezentului cod.*”

Art. 136 alin. (1) din Codul de procedură fiscală a devenit art. 137 alin. (1), cu același conținut: „(1) *Executarea silită a creanțelor fiscale se efectuează în temeiul unui titlu executoriu emis potrivit prevederilor prezentului cod de către organul de executare competent în a cărui rază teritorială își are domiciliul fiscal debitorul sau al unui înscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu.*”

Dispozițiile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă au următorul cuprins: „*Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune în cuantumul fixat de instanță, în afară de cazul în care legea dispune altfel.*”

În opinia autorului excepției, prevederile art. 133 alin. (3) și art. 137 alin. (1) din Codul de procedură fiscală contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2), referitoare la egalitatea în drepturi, art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 44 alin. (1) teza întâi și alin. (2) teza întâi, privind garantarea și ocrotirea proprietății private, art. 45 — *Libertatea economică* și art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*.

În ceea ce privește prevederile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, acestea sunt considerate a fi contrare dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, și art. 21 — *Accesul liber la justiție*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

I. În ceea ce privește dispozițiile art. 133 alin. (3) și art. 137 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, Curtea constată că nu poate fi reținută susținerea potrivit căreia prevederile legale criticate creează o inegalitate juridică între autoritățile publice locale și contribuabilii persoane juridice, în ceea ce privește modalitatea de constituire a titlurilor executorii, deoarece principiul constituțional consacrat de art. 16 alin. (1) și (2) din Legea fundamentală se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și nu la egalitatea cetățenilor cu autoritățile publice.

De asemenea, Curtea constată că nu este întemeiată susținerea referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 21 din Constituție, privind liberul acces la justiție, prin pretinsa excludere a controlului instanței de judecată asupra constituirii titlului executoriu în materia executării silită a creanțelor bugetare, dat fiind faptul că legiuitorul a reglementat posibilitatea persoanelor interesate de a contesta orice act de executare silită, în condițiile procedurale stabilite de lege. Astfel, potrivit art. 169 alin. (3) și (4) din Codul de procedură fiscală: „(3) *Contestația poate fi făcută și împotriva titlului executoriu în temeiul căruia a fost pornită executarea, în cazul în care acest titlu nu este o hotărâre dată de o instanță judecătorească sau de alt organ*

jurisdicțional și dacă pentru contestarea lui nu există o altă procedură prevăzută de lege.

(4) Contestatia se introduce la instanța judecătorească competentă și se judecă în procedură de urgență“.

Pentru aceleași considerente nu pot fi reținute nici încălcarea principiilor constituționale ale ocrotirii dreptului de proprietate privată și libertății economice și nici condițiile restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

II. Curtea constată că prevederile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare și la art. 16 și 21 din Constituție.

Astfel, prin Decizia nr. 108 din 22 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 238 din 22 martie 2005, Curtea, respingând excepția, a statuat că plata cauțiunii nu constituie o condiție de admisibilitate a contestației la executare, ci este instituită de legiuitor

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 133 alin. (3) și art. 137 alin. (1) din Codul de procedură fiscală și ale art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Zach & Son” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 6.083/2005 al Tribunalului Iași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 februarie 2006.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Lăpădat

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 72 din 2 februarie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Danubiana” — S.A. din Popești-Leordeni în Dosarul nr. 4.786/2005 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal răspunde avocat Cristian Drăghici, cu delegație la dosar, pentru Utraco Holland BV, lipsă fiind autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Utraco Holland BV solicită respingerea excepției, invocând jurisprudența constantă a Curții Constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 octombrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 4.786/2005, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Danubiana” — S.A. din Popești-Leordeni într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii creditoarei Utraco Holland BV de emitere a unei somații de plată către debitorul — autor al excepției de neconstituționalitate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că Ordonanța Guvernului nr. 5/2001,

exclusiv pentru a putea solicita suspendarea executării silite, astfel încât nu poate fi calificată ca o modalitate de a restrânge accesul liber la justiție.

De asemenea, în ceea ce privește pretinsa încălcare a principiului constituțional al egalității în drepturi, Curtea a statuat, prin Decizia nr. 289 din 1 iulie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 908 din 6 octombrie 2004, că dispozițiile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nici o discriminare pe considerente arbitrare, astfel încât nu este îndreptățită calificarea acestei reglementări ca fiind neconstituțională.

Deoarece nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

instituind o procedură sumară, fără posibilitatea administrării unui probatoriu complex, permite instanței să emită ordonanța care va conține somația de plată către debitor, apreciind însă aproximativ atât în ceea ce privește sumele, cât și cu privire la caracterul cert, lichid și exigibil al creanței, soluționând cauza numai pe baza susținerilor creditoarei și pe baza înscrisurilor depuse la dosar, fără ca debitorul să poată folosi în favoarea sa toate probele prevăzute de Codul de procedură civilă. De asemenea, susține că sunt neconstituționale dispozițiile care prevăd că ordonanța care conține somația de plată poate fi atacată numai cu o acțiune în anulare, iar nu și cu recurs.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 sunt constituționale, întrucât procedura somației de plată, tocmai datorită caracterului său urgent, cât și faptului că privește creanțe constatate printr-un înscris însușit de părți, prevede soluționarea litigiului numai pe baza înscrisurilor, înfățișate atât de creditor, cât și de debitor, acesta fiind și motivul pentru care mijloacele de apărare puse la dispoziția ambelor părți sunt limitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând jurisprudența constantă a Curții Constituționale în această materie.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale, așa cum a statuat și Curtea Constituțională în jurisprudența sa.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001), aprobată cu modificări prin Legea nr. 295/2002 (publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 5 iunie 2002), cu modificările și completările ulterioare.

Autorul excepției susține că dispozițiile legale atacate contravin următoarelor prevederi din Constituția României: art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție, art. 24 alin. (1) referitor la dreptul la apărare, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 126 privind instanțele judecătorești și art. 135 alin. (2) privind economia de piață. De asemenea, consideră că sunt încălcate și prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că a fost sesizată în numeroase cazuri cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței Guvernului nr. 5/2001, în ansamblu, ori a principalelor dispoziții ale acesteia, criticile de neconstituționalitate fiind similare cu cele din cauza de față.

Astfel, prin Decizia nr. 219/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 468 din 2 iunie 2005, Curtea a statuat, în esență, că Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 reglementează o procedură specială, simplificată și accelerată pentru recuperarea creanțelor al căror caracter cert, lichid și exigibil rezultă din înscrisuri, iar acest caracter special al procedurii a determinat limitarea mijloacelor de probă utilizabile la înscrisuri, în prima fază, completate ulterior cu explicațiile și lămuririle date de părți, limitarea fiind deopotrivă valabilă pentru ambele părți, în condiții identice pentru exercitarea dreptului la apărare.

Cu privire la susținerile autorului excepției referitoare la pretinsa încălcare a dreptului la un proces echitabil, prevăzut de art. 21 din Constituție și de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin Decizia nr. 497/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 1.003 din 11 noiembrie 2005, Curtea a reținut că textele de lege criticate conțin norme de procedură asupra cărora legiuitorul este suveran a legifera, în temeiul art. 126 alin. (2) din Constituție, evident cu respectarea drepturilor și libertăților fundamentale. Referitor la căile de atac, s-a reținut, pe de o parte, că ordonanța constituie titlu executoriu, iar împotriva acestuia debitorul poate formula contestație la executare potrivit normelor Codului de procedură civilă, iar pe de altă parte, că ordonanța nu are autoritate de lucru judecat față de fondul raporturilor juridice dintre părți.

Neintervenind elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții, argumentele și soluția acestei decizii sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Danubiana” — S.A. din Popești-Leordeni în Dosarul nr. 4.786/2005 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 februarie 2006.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 94

din 7 februarie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 1 lit. e) din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 1 lit. e) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mircea Laurențiu Onea în Dosarul nr. 3.506/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal răspunde autorul excepției personal și asistat de domnul avocat Gheorghită Mateuț, cu delegație la dosar.

Apărătorul autorului excepției solicită admiterea acesteia arătând că, deși textul legal criticat a mai fost supus controlului de contencios constituțional, ar trebui reanalizat și prin prisma dispozițiilor din Legea fundamentală și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate în această cauză.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 noiembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 3.506/2005, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 385¹ alin. 1 lit. e) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Mircea Laurențiu Onea în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unui recurs în materie penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, de vreme ce atât în doctrină, cât și în jurisprudență s-a recunoscut că, în materie penală, liberul acces la justiție se rezumă la garantarea dreptului la apărare al inculpatului în tot cursul procesului, inclusiv dreptul de a se folosi de toate căile de atac, nu există argumente suficiente de convingătoare care să justifice, potrivit textului legal criticat, exceptarea de la calea de atac a recursului a deciziilor prin care s-a dispus rejudecarea cauzei.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece art. 385¹ alin. 1 lit. e) din Codul de procedură penală nu vine în contradicție cu dispozițiile din Legea fundamentală invocate ca fiind încălcate. Decizia prin care instanța de apel desființează sentința primei instanțe

și dispune rejudecarea cauzei de aceeași instanță ori de instanța competentă nu este o soluție prin care se soluționează fondul cauzei. Este, astfel, firească opțiunea legiitorului de a nu prelungi durata procedurii judiciare penale în situația în care instanța de control a dispus rejudecarea cauzei de prima instanță, aceasta fiind cea care va lua o hotărâre asupra fondului cauzei, hotărâre ce este apoi supusă căilor de atac prevăzute de lege.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece legiitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, cum ar fi cele referitoare la hotărârile judecătorești supuse recursului, astfel încât accesul la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac. De asemenea, noțiunea de proces echitabil nu implică în mod imperios existența mai multor grade de jurisdicție și nici posibilitatea exercitării căilor de atac de către toate părțile din proces. Prin instituirea caracterului irevocabil al deciziilor prin care s-a dispus rejudecarea cauzelor nu se aduce atingere dreptului la un proces echitabil, ci, dimpotrivă, se oferă tuturor părților interesate exercitarea acestui drept în condiții de echitate, întrucât, de vreme ce se procedează la o nouă judecată asupra fondului, partea interesată are posibilitatea să-și valorifice toate drepturile și interesele sale legitime, fără nici un fel de limitări.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 385¹ alin. 1 lit. e) din Codul de procedură penală, cu următorul conținut:

„Pot fi atacate cu recurs:

e) *deciziile pronunțate, ca instanțe de apel, de tribunale, tribunale militare teritoriale, curți de apel și Curtea Militară de Apel, cu excepția deciziilor prin care s-a dispus rejudecarea cauzelor. [...]*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 21 alin. (1) și (2) privind dreptul oricărei persoane de a se adresa justiției pentru apărarea

drepturilor, a libertăților și a intereselor legitime, art. 129 privind folosirea căilor de atac, art. 11 alin. (1) și (2) privind obligativitatea statului de a îndeplini cu bună-credință obligațiile ce-i revin prin tratatele ratificate de Parlament, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 385¹ alin. 1 lit. e) din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și convenționale invocate și în prezenta cauză și cu motivări similare. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 481 din 9 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.143 din 2 decembrie 2004, și Decizia nr. 35 din 25 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 22 februarie 2005, Curtea Constituțională a respins aceste excepții de neconstituționalitate ca neîntemeiate, pentru considerentele acolo arătate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 1 lit. e) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mircea Laurențiu Onea în Dosarul nr. 3.506/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 februarie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR
ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
Nr. 75 din 2 februarie 2006

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Nr. 248 din 15 februarie 2006

ORDIN

privind acordarea de prime la exportul de vinuri

Văzând Referatul de aprobare nr. 78.136 din 25 ianuarie 2006 și Procesul-verbal nr. 78.101 din 20 ianuarie 2006, având în vedere prevederile art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.518/2002 privind aprobarea mecanismului de acordare a primelor de export de la bugetul de stat pentru produsele agroalimentare, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 155/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării RURALE, cu modificările și completările ulterioare, și al Hotărârii Guvernului nr. 208/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale și ministrul finanțelor publice emit următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă acordarea unei prime de export de 90 lei/hl, în limita cantității de 8.080 hl, la sortimentele de vinuri cu denumire de origine controlată (DOC)

îmbuteliate și vinuri spumante îmbuteliate, corespunzătoare codurilor tarifare prevăzute în anexa nr. 1, pentru toate destinațiile, cu excepția țărilor membre ale Uniunii Europene.

(2) Marfa trebuie să fie atestată de certificatul de atestare a dreptului de comercializare a vinurilor cu denumire de origine controlată, eliberat de Oficiul Național al Denumirilor de Origine pentru Vinuri și Alte Produse Vitivinicole (ONDOV), care va fi prezentat împreună cu celelalte documente prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 1.518/2002 privind aprobarea mecanismului de acordare a primelor de export de la bugetul de stat pentru produsele agroalimentare, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — (1) Prima de export se acordă pentru marfa exportată după intrarea în vigoare a prezentului ordin și încasată până la 31 decembrie 2006 inclusiv, în ordinea cronologică a depunerii documentației pentru acordarea primei de export la Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, denumită în continuare *Agenție*.

(2) Cererile pentru acordarea primei de export, însoțite de documentația aferentă în conformitate cu prevederile prezentului ordin și ale Hotărârii Guvernului nr. 1.518/2002, vor fi prezentate la Agenție cât mai curând posibil de la data încasării contravalorii în valută a exportului, dar nu mai târziu de 15 ianuarie 2007.

(3) Anunțul privind gradul de alocare a acestei cantități, în funcție de certificatele de export eliberate, va fi afișat zilnic la sediul Agenției și pe site-ul acesteia.

Art. 3. — Beneficiarii primei de export sunt producătorii agricoli care produc și exportă sortimentele de vinuri prevăzute la art. 1 alin. (1), direct sau prin comisionari.

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,

Gheorghe Flutur

Art. 4. — (1) Depunerea cererilor și a documentației aferente, plățile către agenții economici beneficiari, precum și celelalte prevederi privind primele de export se realizează conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.518/2002 și ale prezentului ordin.

(2) Deconturile justificative se întocmesc conform modelului prevăzut în anexa nr. 2.

(3) Agenția, după verificare și aprobare, transmite Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale Centralizatorul deconturilor justificative pentru acordarea primei de export pentru vinuri, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 3.

(4) Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale aprobă Centralizatorul deconturilor justificative pentru acordarea primei de export pentru vinuri, pe care îl transmite Ministerului Finanțelor Publice, împreună cu cererea de deschidere a creditelor bugetare.

(5) După aprobarea de către Ministerul Finanțelor Publice a cererii pentru deschiderea creditelor bugetare, se alimentează contul Agenției, care, pe baza deconturilor aprobate, efectuează plățile.

Art. 5. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare la data de 1 martie 2006.

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

ANEXA Nr. 1

Codul tarifar	Denumirea mărfii
22.04	Vinuri din struguri proaspeți, inclusiv vinurile îmbogățite cu alcool; must din struguri, altul decât cel de la poziția 20.09:
2204.10	- Vinuri spumoase:
ex. 2204.10.19	-- Având titru alcoolic volumic de minimum 8,5% vol: ---- Altele (Vin spumant)
2204.21	-- În recipiente cu un conținut de maximum 2 l: --- Altele: ---- Având concentrația de alcool în funcție de volum de maximum 13% vol: ----- Vinuri de calitate produse în regiuni determinate: ----- Vinuri albe:
2204.21.38	----- Altele
2204.21.78	----- Altele
2204.21.79	----- Vinuri albe
2204.21.80	----- Altele ---- Având titru alcoolic volumic peste 13% vol, dar maximum 15% vol: ----- Vinuri de calitate produse în regiuni determinate: ----- Vinuri albe
2204.21.82	----- Altele
2204.21.83	----- Altele

Cu prefixul „ex” a fost marcată situația în care din întregul cod tarifar este supusă prevederilor prezentului ordin numai grupa produsului denumit între paranteze.

Aprobat,
Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură

Director general,
.....

Denumirea operatorului economic .....
Sediul .....
Codul fiscal .....
Numărul de înmatriculare în registrul comerțului .....
Contul .....
Trezoreria .....

DECONT JUSTIFICATIV

Nr. crt.	Specificația	U.M.	Cantitatea	Valoarea
1.	Export vin	hl		
	Factura externă nr. .... din data de			x
	Declarația vamală nr. .... din data de			x
2.	Export pentru care s-a încasat contravaloarea în valută	hl		
	Extras de cont din data de			x
	Pentru factura externă nr. .... din data de			x
3.	Prima unitară de export	lei	x	90
4.	Prima cuvenită total	lei		

Semnături autorizate
.....

ANEXA Nr. 3

Se aprobă.
Ordonator principal de credite,

AGENȚIA DE PLĂȚI ȘI INTERVENȚIE PENTRU AGRICULTURĂ

CENTRALIZATORUL
deconturilor justificative pentru acordarea primei de export pentru vinuri

Nr. crt.	Beneficiari	Cantitatea exportată — hl —	Prima de export — 90 lei/hl —	Total valoare prime — lei —
----------	-------------	--------------------------------	----------------------------------	--------------------------------

Director general,
.....

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 94 din 8 februarie 2006

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR
Nr. 1.201 din 22 februarie 2006

ORDIN

privind modificarea art. 7 din anexa la Ordinul ministrului sănătății și familiei și al ministrului administrației publice nr. 449/410/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice privind acordarea gratuită de lapte praf pentru copiii cu vârste cuprinse între 0—12 luni care nu beneficiază de lapte matern

În temeiul prevederilor art. 3 din Legea nr. 321/2001 privind acordarea gratuită de lapte praf pentru copii cu vârste cuprinse între 0—12 luni,

având în vedere prevederile art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 168/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 9 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 604/2003, cu modificările ulterioare, văzând Referatul comun de aprobare nr. E.N. 6.956/2006,

ministrul sănătății și ministrul administrației și internelor emit următorul ordin:

Art. I. — Articolul 7 din anexa la Ordinul ministrului sănătății și familiei și al ministrului administrației publice nr. 449/410/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice privind acordarea gratuită de lapte praf pentru copiii cu vârste cuprinse între 0—12 luni care nu beneficiază de lapte matern, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 371 din 10 iulie 2001, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

Ministrul sănătății,
Gheorghe Eugen Nicolăescu

„Art. 7. — Pentru copiii cu vârste cuprinse între 0—12 luni care nu beneficiază de lapte matern, laptele praf se achiziționează în conformitate cu legislația în vigoare, prin licitație organizată de Ministerul Sănătății și/sau direcțiile de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București. Autoritățile contractante sunt direcțiile de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București.“

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN

pentru aprobarea Normelor metodologice privind exercitarea auditului public intern în cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și al caselor de asigurări de sănătate

Având în vedere:

— prevederile Legii nr. 672/2002 privind auditul public intern;

— Adresa Ministerului Finanțelor Publice — Unitatea Centrală de Armonizare pentru Auditul Public Intern nr. 420.783 din 25 ianuarie 2006, prin care sunt avizate Normele metodologice privind exercitarea auditului public intern în cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și al caselor de asigurări de sănătate,

în temeiul prevederilor art. 60 alin. (2) și ale art. 77 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice caselor de asigurări de sănătate, prevăzute în privind exercitarea auditului public intern în cadrul anexa*) care face parte integrantă din prezentul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și al ordin.

*) Anexa se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 176 bis în afara abonamentului, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

Art. 2. — Direcția audit public intern din cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, precum și celelalte structuri subordonate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Începând cu data publicării în Monitorul Oficial

al României, Partea I, a prezentului ordin orice dispoziție contrară își încetează aplicabilitatea.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Cristian Vlădescu

București, 1 februarie 2006.

Nr. 38.

★

RECTIFICĂRI

În Hotărârea Guvernului nr. 1.403/2005 privind acceptarea donației Guvernului Olandei de către Guvernul României în numele statului român, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.050 din 25 noiembrie 2005, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial”, Partea I):

— în cuprinsul celor două anexe, la titlul ultimei coloane din tabel, în loc de: „*Total valoare/localitate (mii euro)*” se va citi: „*Total valoare/localitate (euro)*”.

★

În Hotărârea Guvernului nr. 20/2006 privind stabilirea numărului de permise de muncă ce pot fi eliberate străinilor în anul 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 20 ianuarie 2006, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial”, Partea I):

— la art. 2 alin. (2), în loc de: „... *obligativitatea obținerii permisului de muncă se menține până la data de 1 ianuarie 2007.*” se va citi: „... *obligativitatea obținerii permisului de muncă se menține în condițiile prevăzute de lege.*”

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R, IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 113527